

Kérdőjel

6. évfolyam 1997. december

A Debreceni Orvostudományi Egyetem lapja

A tartalomból:

RIPORT Németh Norberttel

(Zeneszerző medikus)

3-5. Oldal

KÖTELEZŐ FELELŐSSÉGBIZTOSÍTÁS

(Nyugati rendszer Magyarországon)

6. Oldal

Melléklet:

A REKTOR ÚR ÜNNEPI BESZÉDE

&

BOLYGÓ HOLLANDI

Avagy PETER FULOP
külhonban

Szemelvények az Egyetemi Tanács üléseiről:

NÉPEGÉSZSÉGÜGYI ISKOLA

Megtörtént a Népegészségügyi Iskola ünnepélyes átadása. Itt emlékeztek meg a tragikusan elhunyt fiatal professzor, Dr. Boján Ferenc halálának egyéves évfordulójáról. Az átadáson és a tanácskozáson megjelent és előadást tartott Kökény Mihály népjóléti miniszter, aki meleg szavakkal méltatta néhai Boján Ferenc professzor munkásságát, másrészt elismerőleg nyilatkozott a Népegészségügyi Iskola eddigi működéséről és támogatásáról biztosította a továbbiakban is a Népegészségügyi Iskolát.

Ádány professzornő, a Népegészségügyi Iskola újonnan megválasztott igazgatója valóban nagy aktivitással folytatja a Népegészségügyi Iskolában oktató munkáját, annak kiterjesztését és kiszélesítését. Kiemeli, hogy nagyon jó az országos visszhang a Népegészségügyi Iskola működésével kapcsolatban.

ORVOSBIOLÓGUS KÉPZÉS

A TEMPUS keretében szervezett orvos-biológus képzési programot Dr. Aradi János egyetemi docens koordinálja. Ő fog leveleket írni bizonyos curriculum fejlesztéssel kapcsolatos kérdésekben, de azt is tudniuk kell, hogy igen jelentős mobilitást biztosító tartalékok állnak rendelkezésre a Karolinska Egyetemen, ill. máshonnan is.

DOTÉ Baráti Köre

A DOTE Baráti Köre 1997. november 28-án, pénteken de. 11.00 órai kezdettel az I.sz. Belgyógyászati Klinika tantermében Krompecher István emlékülést rendezett. A Baráti Kör évente egyszer a DOTE hallgatói számára különféle jutalmakat, díjakat szokott adni. Ezt a hagyományt szeretnék a jövőben is tovább folytatni, de új alapokra kívánják helyezni. Ezenkívül megtartották Budapesten a szokásos évi találkozójukat. Itt hosszan tárgyaltak az Egyetem problémáiról, fejlődéséről, az Egyetem életéről.

PÓTAVATÁS

1997. december 6-án /szombaton/ de. 11.00 órakor tartották a DOTE pótdoktoravató ünnepi tanácsulását a Debreceni Református Hittudományi Egyetem /Református Kollégium/ dísztermében. 42 jelölt várt pótavatásra. A pótállamvizsga eredménye igen heterogén lett, bár sok jó képességű hallgatót tartalmazó hallgatói csapat gyűlt össze. Szomorú, hogy az az államvizsga, ami országosan egységes megmérettetést kellene hogy jelentsen, a nyári színvonalhoz képest kb. 2-3 fokkal nehezebbnek bizonyult. Az Egyetem vezetése jelezte a pótállamvizsga írásbeli teszttel kapcsolatos gondjait az Államvizsga Bizottság elnökének. Elfogadhatatlannak tartja ugyanis azt, hogy az államvizsga színvonalában egy éven belül ekkora méretű különbség legyen.

folytatás a 7. oldalon

RDL MAGYARORSZÁG KFT.

Indítsd el karrieredet a gyógyszeriparban!

*Ebben segítünk Neked. Már több mint 100 orvos és gyógyszerész köszönheti
cégünknek sikeres elhelyezkedését olyan hazai és multinacionális
gyógyszergyáraknál, mint az*

**ASTRA, KNOLL, EGIS, SMITHKLINE BEECHAM CONSUMER HEALTHCARE,
WYETH-LEDERLE, NOVARTIS, LILLY, HOECHST-MARION-ROUSSEL,
BAYER, SYNTHÉLABO, RICHTER, GEDEON.**

 NOVARTIS

knoll

SB

Wyeth

Lederle

WYETH - LEDERLE PHARMA

Mit ajánl az RDL?

- konzultációs lehetőséget, ha még bizonytalan vagy,
- álláslehetőséget,

**A gyógyszeripar különböző területeire (orvoslátogató, patikalátogató,
gyógyszerpromóció, gyógyszerkutatás- és fejlesztés) keresünk végzős
és már tapasztalattal rendelkező orvosokat, fogorvosokat
és gyógyszerészeket.**

- versenyképes fizetés- és prémiumrendszert, gépkocsit,
- és nem utolsósorban a KARRIER lehetőséget.

**Reméljük, felkeltettük érdeklődésedet, elküldöd önéletrajzodat címünkre,
és a fenti új információkat barátaidnak, ismerőseidnek is továbbadod.**

**Címünk: RDL Magyarország Kft.
1027 BUDAPEST, Horvát u. 14-24.
Tel.: 214-0657, fax: 214-0658
e-mail: rdlbun@mail.mata.v.hu**

Az ember néha elgondolkodik az élet értelméről, míg végre vagyunk is a világon, egyáltalán van-e valami keresnivalónk itt? Nos, jár az egyetemünkre valaki, aki nemcsak magolással és/vagy bulikba járással, valamint anyaszomorítással pergeti unalmas mindennapjait, hanem csinál valami olyat, amit egyébként kevesen: komolyzenét szerez. Komolyan, de mosolyogva állta a Kérdőjel kíváncsiskodását. Németh Norbertnek hívják.

Kérdőjel: Mondj valamit magadról, hogyan kerültél az egyetemre? Mikor kerültél kapcsolatba a komolyzenével?

Németh Norbert: Ercsiben élek, zenész a családomban nincs, orvos elvéve. Kiskorom óta nagyon szeretem az orgonamuzsikát és a népdalokat. Akkoriban az orgona miatt jártam misére. Édesanyám beiratott zongorát tanulni, de nagyon utáltam. Nem tetszett... Vagy a tanár miatt, vagy mert nem éreztem igazán közel magamhoz a zenét. 12 éves koromban jött a nagy fordulat: elkezdett érdekelni. Nem törődtem azzal, amit a tanár feladott, kiválasztottam néhány nekem tetsző

zongoradarabot és -ha küszködések árán is- megtanultam őket. Nagyon megszerettem akkor az operát. Nemcsak hallgattam, hanem írogattam is őket. A szolfézst gyűlöltem, ki is iratkoztam. Az ellenpontant, öszhangzattant könyvekből tanultam, a szervezett oktatás keretein kívül. Gimnáziumban komolyabb zongoradarabok is születtek, három opera, valamint egy másfél órás nagyzenekari mű, a *Requiem*. Miklósa Erika és Gregor József is elvállalta, de a nagyzenekart nem sikerült összeszedni hozzá. Ez azelőtt történt, mielőtt jelentkeztem ide a DOTE-ra. Azután egyre szorosabb kapcsolatom alakult ki az Operaházzal, az Erkel Színházzal, énekesekkel foglalkoztam, korrepetitor voltam. Pesten egy Gyermekkórussal foglalkoztam, a Magyar Egyházzenei Társaságba is felvettek, az orgona szekcióba. A színházon keresztül ideiglenes tagja lettem az Alkotó Muzsikások Társaságának. Eközben Ercsiben ünnepeken, esküvőkön kántorkodom. A *Requiem* után sítlusváltás, fordulat következett, ekkorra már többet tudtam a zenéről, megpróbáltam elrugaszkodni mások hatásától, s most kezdem csak érezni, milyen nehéz elszakadni, milyen nehéz munka az, hogy az embernek kialakuljon a saját stílusa. Ezen törekvés nyomán jött létre az a két zongoradarab is, amely elhangzott a tavalyi harmadéves évfolyamesten. (*Quoddam lucidus est, Tizedik hét* című darabok). Idén januárban lett kész egy mise. *Mise A Medikusokért* a címe, háromszor elő is adták már, egyszer ősszel Debrecenben, egyszer Egerben, illetve a Csonka Templomban december 21-én (*ami egyébként riportalányunk születésnapja is, neki ezúton is sok boldog születésnapot kívánunk, bár sajnos nem tudtunk ott lenni, mindenféle vizsgákból kifolyólag -ennyit a medikusok rengeteg szabad idejéről így decembertájt. Azért kösz, az ima jól jött-a szerk.*)

K.: Arra lennének kíváncsiak, vajon ezek a zenei művek hogyan készülnek? Fejben? Hogyan komponálsz össze a szólamokat?

N.N.: Ehhez szerintem kell egy kis örültség és valamiféle pofátlan bátorság, hogy az ember le merjen írni hangjegyeket, amelyeket mások énekelnek, játszanak, egyáltalán... megtanulnak. Ezt most értettem meg igazán, mikor a misét tanulta az ötvenfős kórus, no meg az

organista, a hegedűs és a többi zenekari tag. A zongoradarabokat egy ember adja elő, vele meg lehet dumálni, hogyan is szeretném. Viszont, ha ott állsz a karnagy előtt, van ott még egy csomó ember és mindenki ugyanazt a kottát nézi, amit én otthon -ki tudja milyen megfontolásból- leírtam, ott értettem meg igazán, milyen óriási felelősség és nem lehet vele játszani. Ez nem egészen olyan, mint egy kép, vagy egy szobor azt egyszer kell megalkotni. Úgy gondolom, a zenéhez mindenki ért annyira, hogy meg tudja ítélni, "jól szól"-e vagy sem. Lehet egy mű avantgard hangzásokkal teli, de ha nincs semmilyen tonális kapaszkodó, akkor csak azok maradnak benn a teremben, akik főiskolát végeztek, és értik, melyik fordulat mit jelent. Nem a hangzással van a baj, lehet egy műben akár pohárcsörömpölés is, ha arra mindenki rá van vezetve a segédmunkástól az egyetemi tanárig.

Az ember úgy ír zenét, hogy érik benne valamilyen gondolat, szerelem, félelem, öröm -akár csupán azért, mert átmentem a vizsgán- egyszerűbb, vagy komolyabb dolgok. Folyamatosan jönnek gondolataid és egyszer csak megjelenik benned egy hangzás -nem egy dallam, egy zene, hanem egy világ, ami arra az adott gondolatsorra épül rá, egy hangulat, ami dallamokat, töredékeket hoz; ezeket gyorsan lejegyzetem, mely később megadja az egész mű vázát. Egy zongoradarab egy nap alatt készül el, a Mise -mely harminc perc hosszú egyébként- kb. kéthetes munka volt. A lejegyzés nem vesz el sok időt, de egy állandó gondolati légkörben, világban kell létezni, amely lecsapódik a zenében. Fejben komponálok, ott, ahol éppen eszembe jut valami új: vonaton, utcán, vagy akár gyakorlaton. Otthon zongorával játszom le magamnak, de ez nagyon távol van attól, ahogyan egy például egy nagyzenekari mű szólni fog. Ezután szétdolgozom a hangzásokat, ami talán a legnehezebb feladat. A vokális műfajt nagyon szeretem, különösen az operát.

K.: Mennyire tartod magadra nézve igaznak azt a vélekedést, miszerint egy művész hangulatának "hullámzania" kell, tehát igazán nagy örömök, nagy csalódások kellene egy tartalmas mű megírásához...egyáltalán, aki középszerű módon él és gondolkodik, alkothat-e maradandót?

N.N.: Ez abszolút igaz, az utóbbi időben sok egyházi témájú darabot írtam, s ez két okra vezethető vissza: szöveggönyv hiányában a latin szövegekhez fordulni a legjobb (nem jogdíjas), másrészt pedig a vallás igen fontos szerepet tölt be az életemben, melyen nem az oltár előtti csúszást-mászást értem, hanem úgy vélem, mindenkinek van egy saját, személyes imaháza a szívében. Az utóbbi időben "útkeresésben" vagyok. Mindezek mellett persze nem kívánok "elvetemült vallási szervező" lenni. Szerelem, csalódás, tragédia -mint témák, s mint megélhető érzések- nagyon izgatnak. Bennem van a haláltól való félelem -a vallásos oldal is, de a betegségek tudata is: az ember tanul róluk, s messze van még az az idő, mikor a szenvedést -csak

testi értelemben- meg tudjuk majd szüntetni. Szerencsésnek mondhatom magam, mert személyes tragédiát még nem éltem át, de jár az ember a betegek között, vagy a pathológián, ilyenképpen a tragédia is része az életnek. Persze, ha nem lenne halál, nem lenne igazi művészet sem...tehát valahol ez jó. A zeneírás a feszültségek levezetésére is alkalmas eszköz, utána megnyugszom. Igaz viszont, csak addig figyelsz oda egy darabra, amíg készül. Utána nem tetszik, hányingered van tőle, át kellene írni....ezért furcsa az, ha más tanulja (a kórus, a karmester), akkor félig-meddig idegen lesz, aztán újra felfedezed a saját műved, próbálsz a karnagynak mondani „ezt nem így akartam, ezt máshogy" stb., amire ő viccesen rádszól "Psszt. Most már nem a tiéd a mű."

K.: Ilyen beállítottsággal, látszólag ellentmondásban a választott hivatásoddal szerzel zenét. Hogyan választottad ezt az egyetemet?

N.N.: Nézd, én világeletemben szerettem a biológiát, úgy készültem már általános iskola elsőtől, hogy vagy tanár bácsi, vagy állatorvos, vagy doktor bácsi leszek. Gimiben jött a dilemma, nem tudtam eldönteni, hogy orvosra menjek-e, vagy kamesterképzőre az Akadémiára. Aztán mégis ide jelentkeztem, de mellette a zenét is csinálom. Úgy érzem, nem üti a kettő egymást, időt nem vesz el az egyik a másiktól, a zeneszerzés nem olyan mint a hegedű-, vagy zongoratanulás, nincsenek örökösen próbák, nincs egy dolog unalomig (és azon túl is)történet ismétlése.

K.: Melyik az a korszak, zenei stílus amelyet leginkább közel érzel a szívedhez?

N.N.:A kezdetekben -úgy 6-7 éve- Verdi volt a nagy kedvencem. Azóta is bele vagyok bolondulva Verdibe, az olasz operába és abba a romantikus korszakba is természetesen. Az utóbbi időben egyre inkább érdekel a reneszánsz-és korabarrokk-zene: Palesztrina, Lassus, Monteverdi. Schütz hatottak igazán a lelki oldalról, a melódia oldaláról. A hangzásban viszont fontos számomra Verdi utolsó korszaka (Otello, Falstaff), illetve a XIX.sz. végi, XX. sz. eleji szimfonikus zenék. Richard Strauss, Sztravinszkij hatottak rám hangszeres technika szempontjából. Nagyon szeretem Kodályt.

K.: Milyen terveid vannak?

N.N.: Szeretnék egy kis reklámot csinálni: a Medikus Kamara Kórus immáron második feléve működik, és a jövő félévben is működni fog, szeretettel várunk minden érdeklődőt minden hétfőn hatkor az E.T. éttermében vannak a próbák.

K.: Mennyi segítséget kapsz a munkádhoz, mennyire "komoly" zeneszerető közönsége van a DOTE-nak? Egyáltalán mennyire tudnak rólad az emberek?

N.N.: Nem tudom mennyire tudnak róla, a Kórusnak nagy szüksége lenne friss vérre és vállalkozó szellemű énekkárosokra. Én személyesen magántanárhoz jártam. A Közművelődési Titkárságtól sok segítséget kaptam, leróhatatlan hálával tartozom nekik a koncertek szervezésében nyújtott segítségükért. Kiemelném Cserép Zsuzsát és Kiss Zoltánné Évát, akik önzetlenül segítettek mindenben, amiben csak tudtak.

K.: A Medikus Kórusnak milyen tervei vannak?

N.N.: Jó a kapcsolat a DOTE felnőtt kórusával, többször léptünk már fel együtt. Nincs köztünk rivalizálás, a bizalom töretlen.

K.: Hol a helye a modern komolyzenének napjainkban? Lehet-e, kell-e tömegigényeket kiszolgálni vele, avagy a vájtfülűek kiváltsága lesz/marad?

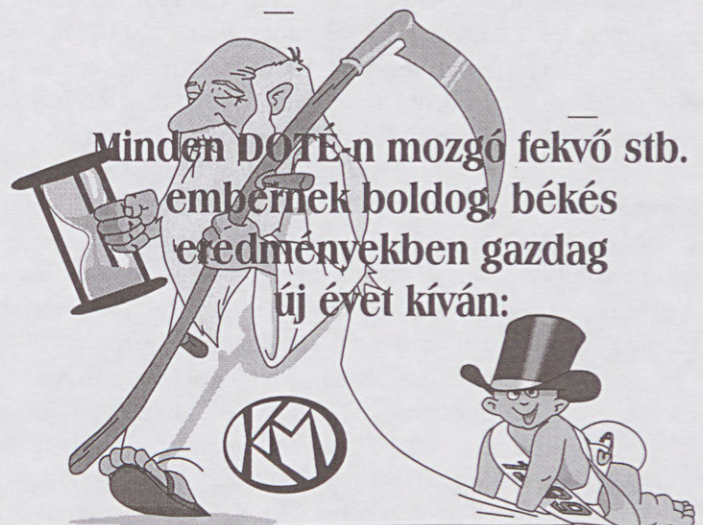
N.N.: A fiatalok tévhitben élnek, ha azt hiszik, a komolyzene már nincs is. Ez nem igaz. Mindig is volt komoly és könnyűzene, csak száz évvel ezelőtt a könnyebb műfajt nem technonak, rocknak, meg house-nak hívták, hanem voltak kocsmai nóták, madrigálok, a szerelmes dalok, melyek a könnyedebb részt képviselték. Azóta a könnyű műfaj a komolyabb zene babérjaira tört, átvette az elcsépett, sokszor használt hangzásokat, amelyeket a komolyzene már régen ismert és alkalmazott, s ezekkel meghódították újra az embereket. Nem minden disszonáns, hanem van konszonáns is, amely kifejezhet valamit, s ez ugyanígy van a könnyűzenében is. Szerintem a mostani komolyzene azért veszítette el a hallgatóságát, mert megpróbált valami újat, extrémét hozni hangzásban és hangszerelésben, elrugaskodott a zene igazi értelmétől: -nem attól hogy szórakoztasson- hanem attól hogy emberekhez szóljon. Ne csak azokhoz, akik elvégezték az akadémiát és tudják, hogy na, ha ez után a hang után azt teszem, akkor az hű, de modern dolog. Ha csak az ilyen réteget célozza meg, nos annak nincs értelme. Nézd meg, a technó zene a tömeghatását úgy éri el, hogy az ősi 6/4-es ütemet (lábával dobol), a törzsi zenék alapritmusát használja. Mindezek mellett én elmegyek bulikba, szeretem az olyan zenét is, de nem szabad elfeledni, hogy a komolyzene most is él, csak nagyon sokféle úton indul el, sokféle utat keres, ezért nem látszik, hogy teret hódítana. Születnek most is csodálatos művek: Szokolay Sándor, Vajda János, Orbán György, őrájuk kellene jobban odafigyelni Magyarországon. Vagy nézd meg a filmzenéket: az igazi jó filmzenék alapja a szimfónikus zenekar. Nem tudom

elképzelnéni hogy a számítógépek átvehessék a zeneírást. Természetesen az olyan művekben, mint a Mise, hagyományos szabályokhoz kell alkalmazkodni pl. lennie kell egy fugatételnek benne. Annak ellenére, hogy ezer szabály van a klaszikus zenében, mind hangzatilag, mind formailag és sok más dolog szempontjából is - ennek ellenére a szabadság végtelen. Az elvárások egy jó művel szemben szerintem: új legyen, több helyen meg lehessen fogni, legyen benne kapaszkodó mindenkinek.

K.: Azok között, akik komolyan értenek a zenéhez, mekkora az ismertséged?

N.N.: Manapság egyre nagyobb. Ezek a koncertek hozzásegítenek ehhez. Be vagyok jegyezve a szerzői jogvédő hivatalba is. Akadémiát végzett emberek gratuláltak a múltkori koncert után, mégis az esett igazán jól, amikor egy takarítónő megjegyezte: "Olyan, mintha az angyalok zenéltek volna."

hageman & kishajo

A szerkezdőség

MEGJELENT!MEGJELENT!MEGJELENT!MEGJELENT!MEGJELENT!MEGJELENT!MEGJELENT!

Dr. Lampé László, Dr. Szállási Árpád: "**Medicina in nummis Debreceniensis**" c. kötete Muszbek László akadémikus, rektor előszavával és a szerzők bevezető tanulmányával.

A 450 oldal terjedelmű, színes felvételekkel dokumentált, reprezentatív kiállítású könyv bemutat minden, a szerzők által felkutatott érmet, amely kapcsolódik debreceni orvosokhoz, gyógyszerészekhez, orvosi és egészségügyi rendezvényekhez, eseményekhez, kitüntetésekhez.

Emléktáblák bemutatása zárja a kötetet.

Az előszó, a bevezető tanulmány és valamennyi leírás magyar, angol és német nyelven olvasható.

A fotók többségét Batár Zsolt készítette, a fedélterv és a tipográfia Király István munkája, a lektori feladatokat Dr. Jakó János és Dr. Uzvölgyi Ferenc látta el. Készült az Alföldi Nyomdában.

Ami még a doktornak is drága

- ...
- Drága doktor úr! Magát ezért beperelem!

- ...
E remélhetően nem túl gyakorta elhangzó mondat nemsokára "értelmét" veszti. Nem egy ifjú Titán (értsd: Kazinczy) miatt, hanem mert a törvényi szintű jogi szabályozás erről másként vélekedik.

De talán nem is a végén kellene elkezdenem, hanem az

A szakmai felelősségbiztosítással rendelkező egyén (itt Dr. Úr) ha munkája során hibázik és ezáltal valakinek "kárt okoz"- akkor helyette a biztosító fizet (Mármint per esetén.). Erre egy egyszerű példa: A postás miközben barátnőd szerelmes szavakkal teletűzdelt levelét viszi el hozzád, de történetesen a nyálkás őszi idő miatt elcsúszik és a felbecsülhetetlen eszmei értékű "rakomány" a pocsolóba hull. Ha felelősségbiztosítással rendelkezik akkor megúszta a dolgot (hacsak nem vered agyon) és gatyáját is beleértve megmarad majdnem minden ingó és ingatlan vagyona.

Az idén létrejött könyvvizsgálói kamaráról és a könyvvizsgálói tevékenységről szóló törvény kimondja, hogy felelősségbiztosítási kötelezettséget csak törvény írhat elő 1999-től (a 98-as dátumot törölték). Ugyanis régebben - csak hogy ne legyen fenéig tejfel az élet - kamarai alapszabály, rendelet is kötelezhetett erre.

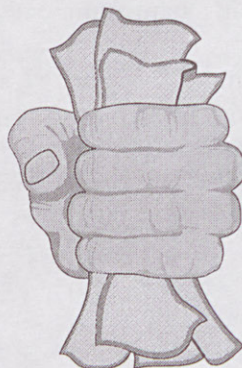
A kötelező szakmai biztosítás bizonyos esetekben (például szaktanácsadó) pótolható megfelelő pénzügyi garanciával (10-20 millió csupán). Ellenben "szegény" magánpraxissal rendelkező orvosoknak, állatorvosoknak, gyógyszerészeknek és sok más érdektelen embernek (postás, ügyvéd, vadász, őrző-

védő cég) kötelező. De hogy ezt pontosan hogyan is kell értelmezni? Ezt még a biztosítótársaságok se tudják mindig pontosan, ugyanis a jogszabályozás folyamatából ők is kimaradnak, így számukra is sok homályos, nem egyértelmű megfogalmazásokat tartalmaz a törvény.

Bár kibúvó akad elég a szakértők szerint is, mégis mindenkinek csak ajánlani tudom a biztosítást, hiszen ő is ember, s ezáltal hibázhat is. És ami még fontosabb: a törvény az törvény. És még egy érv emellett: Magyarországon az emberek legelőször az orvosi felelősséggel kapcsolatban "értették meg" jogaikat, amelyekkel előszeretettel élnek. Bár az is igaz, hogy ez a nyugati országokban már régóta működik, csak hogy ott a fizetés egy kicsit magasabb. A kórház egyébként - a munkaügyi szabályozás miatt - csak a vétkes hat havi átlagkeresete erejéig tudja behajtani a kártérítés összegét a hibát elkövetően. Mindenesetre az egyik biztosító (meg nem nevezve!) annyira kockázatosnak tartja ezt a fajta

biztosítást, hogy teljesen felhagyott ennek művelésével.

Az orvos-felelősségbiztosítás díjmegállapításának alapja egyébként egy olyan díjrendszer, amelynek csúcán a legkockázatosabb szakámtól vannak az altató orvosok, a szülészek, a sebészek. A kórházak számára nyújtott felelősségbiztosítás esetében általában a szakorvos-csoportok nagyságának és összetételének megfelelő díjat fizetik, és a biztosítók e fölött még ágyszámtól függő díjpótlékot számítanak fel.

Orvosi kötelező szakmai felelősségbiztosítás feltételei magánpraxist folytató orvosoknak:

Biztosítótársaság	Káreseményenkénti és (évenkénti) limit (Ft)	Önrész	Éves díj (Ft)
ÁB-Aegon	1 millió (10 millió)	10%, minimum 10 000 Ft	8 000-16 000
AXA-Colonia	10 millió (10 millió)	10 000 Ft	9 080-36 000
Generali Budapest	5 millió (50 millió)	10%, minimum 5 000 Ft	3 500-10 000
		maximum 100 000 Ft káreseményenként	
Hungária	1 millió személyi kárra* +500 ezer dologi kárra*(50 millió)	1 000-10 000 Ft	3 300-22 000
Providencia	5 millió (50 millió)	--	3 500-10 000

* Legfeljebb tízszeresére növelhető

hírforrás: HVG november 29-i száma

Fatime

folytatás az 1. oldalról

FŐISKOLA

Az Egészségügyi Főiskola jelentős bővülés előtt áll, hiszen a Főiskola szomszédságában lévő Gyermekek- és Ifjúságvédelmi Intézet egy részét megkapják a továbbfejlesztés céljaira a nyíregyházi önkormányzattól.

A képzés kiterjesztése a mentőtiszti szakokkal fog indulni, ill. a szociális munkás szak egyetemi szintre történő emelését tervezik. Elérhetőnek látszanak azok az elképzelések, hogy a post-secondary képzésre is megkapja az Egészségügyi Főiskola, ill. a DOTE a megfelelő kubatúrát.

TÁJÉKOZTATÓ A DEBRECENI FELSŐOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK INTEGRÁCIÓJÁRÓL

Várhatóan, hogy kb. 6 milliárd forintot kap a Debreceni Universitas, amelynek egy egészen jelentős része a DOTE-t érinti. A bizottság elnökéül, ill. az integrációs előkészítő bizottság vezetésével a társegyetemek Dr. Fésüs László tudományos rektorhelyettes urat bízták meg. Az események három csatornán zajlottak. Az egyik első lépés a Felsőoktatási Fejlesztési Alap /FEFA/ felé benyújtott pályázat volt 1996. őszén, amellyel az Universitas 300 millió forintot kapott. Ebből három project valósult meg.

Az egyik az Universitas és az új Egyetemi Szövetség számára építendő igazgatási épület, amely a Kassai úton az I.sz. és jelű épület, amely már a befejezés stádiumában van. Itt alakult meg a Debreceni Egyetemi Szövetség irányítása a maga valóságában. A második fordulóban beadott FEFA pályázatokkal újabb 300 millió forintot nyert el az Egyetem, ami a korábbi projectek folytatásának eredménye. Így négy másik programot is elfogadtak ezzel a FEFA támogatással. Nevezetesen a telefonközpont felújítását, melynek eredményeképpen már minden egyetem hívhatja egymást közvetlenül. A másik project a hallgatói kulturális központ kialakítása, amelyet kevésbé támogattak. A második ütemben újabb 300 millió forinttal folytatódik az informatikai hálózat fejlesztése, a Kassai úton egy további létesítmény kialakítása, s a kollégium vásárlás /HÁÉV épületének kollégiumi célokra történő megvásárlása/, ami részben érinti majd a Pszichiátriai Klinika áthelyezését is. Ez ügyben a szerződést most kötik meg a FEFA-val.

A debreceni integrálódó intézményeknek el kellett

készíteniük egy un. intézményi fejlesztési tervet. A tervet és annak angol változatát az FTT is elfogadottnak tekintette, tehát ezen belül fogalmazódtak meg a beruházási igények, amelyeket a napokban - november 30-ig - benyújthatnak a világbanki szakértőknek, ill. a FEFA illetékes bizottságának. Ez egy 6 milliárd dolláros, 30 milliárd forintos program-csomag. Ebben az első számú projektben egy - 22 milliárd dollár, azaz 4,4 milliárd forint értékű - élettudományi épület létesítése szerepel. Ez az épület a DOTE és a KLTE határán épülne fel, oda kerülne a könyvtár, s oda kerül a 15 ezer nettó négyzetméterre egy 400 fős tanterem, szemináriumi helyiségek. A DOTE-nak a területből 40 %-os a részesedése, s átkerülhet az Eméleti Tömbből három nagyobb intézet is. A helyükön felszabaduló teret más egyetemi célokra lehet majd igénybe venni, pl. klinikai kutatási elméleti részleg kialakítására. Az említett project várható befejezése 2000 lesz.

A másik project az Egészségügyi Főiskola debreceni tagozatának az épülete, un. Főiskolai Központ, amely 2700 négyzetméteren a dietetikus és a gyógytornászi képzést szolgálja. Ez az épület szintén a Kassai úti Campuson kapna helyet. Az épület befejezése ugyanúgy 2000-re várható.

A harmadik project az egy táj- és vidékfejlesztési program a Debreceni Agrárudományi Egyetem tervezésében 500 millió forintos nagyságrendben.

A negyedik project kb. 3 millió dollár, azaz 600 millió forint értékben a társadalomtudományok fejlesztésének a támogatása a Kassai úton, ami azt jelenti, hogy az utolsó épület, a jogász kar épülete is felújításra kerül, melyhez kapcsolódik több tanterem és könyvtár a közgazdasági képzés fejlesztésére.

A FEFA és Világbank jogi oldaláról szólva úgy néz ki, hogy a következő hetekben kormányelőterjesztés készül, s a kormány kikiáltja a Debreceni Egyetemek Szövetségét. A mostani törvény szerint két éven belül kell teljesen átalakulni Szövetséggé. Jogi szempontból bejelenti, hogy bővült az integráció. Eddigi tagjai mellett (DATE, a DOTE, a KLTE, a Zeneművészeti Főiskola és a Református Hittudományi Egyetem) csatlakozott a szövetséghez a Kölcsey Ferenc Református Tanítóképző Főiskola. Természetesen az eddig ismertetett pályázati támogatásokból ők egyelőre nem részesülnek.

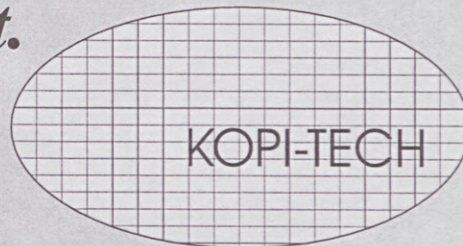
A legolcsóbb fénymásolási lehetőség a városban!

A4-es méret diákoknak: 5-Ft.

Diplomamunkák és egyéb dokumentumok szerkesztését vállaljuk !

Péterfia u. 56.

tel.:52/446-120

Minálunk 1998-ban sem változnak az árak !!!

Áttekintve a helyzetet, a legkardinálisabb problémának a fenntartó kérdése látszik. Az, hogy valójában a törvény a tulajdonosi jogok gyakorlójaként a Művelődési- és Közoktatási Minisztériumot jelöli ki. Ha ezt komolyan vesszük, akkor MKM-nek van öt egyetemi kórháza, és gyakorolnia kellene mindazokat a fenntartói kötelességeket, amelyek egy kórház fenntartásával járnak. Tehát ennek a kérdésnek a mielőbbi tisztázása, a fenntartói kötelességeknek a specifikálása, esetleg a kettős fenntartás törvényi szinten történő kimondása alapvetően szükségesnek látszik.

AZ OKTATÁSI REKTORHELYETTES BESZÁMOLÓJA A SZAKORVOSKÉPZÉSRŐL

A szakvizsgarendelet nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Következik ez abból is, hogy az értelmezésbe bele férhetett egy, az egyetemektől független intézményeknek, vagy akár más oktatási kft.-knek a szakorvosképzésben történő megjelenítése, s az államilag garantált szakorvosképzés nem specifikált, ami azt jelenti, hogy nyilván elképzelhető más forma is. Az újabb helyzet szerint a régi, jelenleg érvényben lévő rendelet egyszerű módosítására kell számítani, ahol vélhetően a HIETE-t az egyetemek szóval helyettesítik be. A gond az, hogy ennek is van átfutási ideje, s nagyban veszélyezteti az 1998-as, felmenő rendszerben induló terveket. Országosan mintegy 200 millió Ft körüli összeg állna a terv szerint az Egyetem rendelkezésre, ami szakorvosjelöltenként évi 100-125 ezer forintot jelentene. Ez sokkal olcsóbb, mint az orvosképzés. Ez a pénzösszeg elég volt arra, hogy HIETE egyfajta központi adminisztrációt lásson el, s egyfajta centrális tanfolyamokat és vizsgáztatást biztosítson. Ebből az említett összegből tartalmas szakorvosképzést végezni nehéz lesz, az anyagi forrásokról, a szakorvosképzés fedezetéről gondolkodni kell. Összehasonlításként jelezte, hogy a másik tárca, az MKM 3,5 milliárd forintot biztosít a pedagógusok továbbképzésének támogatására.

DÉKÁNI BESZÁMOLÓ

Dr. Gergely Pál az Általános Orvosi Kar dékánja előadta, hogy a DOTE nemcsak a Karolinska Egyetemmel vette fel a kapcsolatot, hanem az elmúlt év nyarán a Lindköpingi Egyetemmel is. Ennek eredményeképpen 1998. februárjában másfél napos intenzív kurzust szervez a Lindköpingi Egyetem néhány tanára a problémaorientált oktatásról. Úgy véli, hogy ez a kurzus nagyon hasznos lesz az Egyetem oktatói számára. A pontos időpontról időben tájékoztatást fog adni az oktatási szervezeti egységeknek, s

a hallgatók képviselőinek.

Beszámolt az Oktatási Bizottság december 2-án tartott üléséről, amelyen foglalkoztak a I. év II. félévi tanrendi curriculum kialakításával. Ezzel kapcsolatosan az első év második félévének a curriculum kialakítása nagyon rövid időn belül elkészül. Az OB ülés napirendjén szerepelt az óradíjak és egyéb oktatási formák kérdése is.

Dr. Gergely Pál egyetemi tanár, az ÁOK dékánja bejelentette, hogy a Kari Tanács megtartotta első ezévi rendes ülését október 7-én. Ennek során Dr. Édes István egyetemi tanár dékánhelyettesi pályázatát a Kari Tanács nagy szótöbbséggel elfogadta, így az ÁOK-nak már dékánhelyettese is van Édes professzor személyében. A Kari Tanács megválasztotta egyetlen állandó bizottságát, az Oktatási Bizottságot, amely a Kar oktatási ügyeit fogja áttekinteni. Az új Oktatási Bizottság október 20-án tartotta első ülését. Ezen az ülésen számos olyan dolog került terítékre, amely a Kari Tanács, ill. az Egyetemi Tanács elé fog előterjesztésre kerülni. Néhány témát kiemelt ezek közül, pl. a kötelező angol nyelv oktatásának lehetőségét kimunkálni, a testnevelés kreditrendszerét kidolgozni. Foglalkoztak a hallgatói igazolások rendszerével, valamint létrehoztak egy bizottságot, amely a Tanulmányi és Vizsgaszabályzatnak a mindenkori kor követelményeinek megfelelő módosítására tesz javaslatot.

APRÓ

•Vámeljárás indult az Egyetem egyik kiváló professzora ellen -egy, a betegellátás során felhasználandó eszközöknek külföldről történt behozatala kapcsán. Kétségtelen, hogy az említett eszközök behozatala során a Professzor Úr mulasztást követett el, amikor a vámnál nem jelezte ezeket az eszközöket. Az említett esettel összefüggésben a sajtóban olyan rosszindulatú hírek jelentek meg, ami megítélése szerint elítélendőek.

•Az Egyetem vezetése értesítést kapott a Hajdú-Bihar megyei Rendőrfőkapitányságtól az Urológiai Klinikán történt haláleset kapcsán folytatott vizsgálatról. Három orvos ellen van folyamatban rendőrségi eljárás. A rendőrség felhívta az Egyetem vezetésének a figyelmét az Urológiai Klinika szervezeti és működési rendjében jelentkező hiányosságokra, amelyre az Egyetem vezetésének rövid időn belüli válaszadási kötelezettsége van.

Kérdőjel a Debreceni Orvostudományi Egyetem lapja

Felelős kiadó: Prof. Dr. Muszbek László rektor

Felelős szerkesztők: Borbás Viktor, Harsányi Gergő, Gergely Péter

Szerkesztőség: a Diákönkormányzat irodájában, (4012 Debrecen, Nagyerdei krt. 98, II. kollégium Telefon: 411-600/5220, Telefon/fax: 415-753)

Nyomja: Mozi-Print kft. Debrecen

Terjeszti: a Szolgáltatási Osztály és a DÖK

Olvassa: ???

Decemberi

Melléklet ?

Akkor tehát ahogy egykoron megígértük, mostantól MELLÉKLETünk is van. A témaválasztás természetesen mindig más és más lesz. Jelen esetben ez egy jeles ünnepi alkalomhoz kapcsolódik, valamint élménybeszámolót olvashatnak egy hallgatótársunk hollandiai kalandjairól. Íme:

A Debreceni Orvostudományi Egyetem Tanácsa - hagyományápoló törekvéseitől vezettetve a debreceni tudományosság ősi fellegrárában - a Debreceni Református Kollégium oratóriumában tartotta a debreceni orvosi kar megalakulása 79 éves jubileuma, valamint a Magyar Tudomány Napja alkalmából 1997. november 4-én rendezett ünnepi, nyilvános, rendkívüli tanácsulását.

A jubileumi ünnepi tanácsülés elnökeként Dr. Muszbek László akadémikus, egyetemi tanár, rektor beszédet mondott, melyet az alábbiakban teljes terjedelmében közlünk (az ülés részletes programjáról a következő, januári számunkban számolunk be):

"Tisztelt Ünnepi Tanácsülés! Kedves Vendégeink! Kedves Kollégák!

Ezen a héten az ország figyelme, érdeklődése a tudomány világa felé fordul. Mi is a TISZTELET és az ÖRÖM érzésével érkezünk ma ide, a debreceni tudományosság és felsőoktatás több évszázados fellegrárába, hogy ünnepeljük a Debreceni Orvostudományi Egyetem történetében immár harmadik ilyen alkalommal az egyetemi kutatómunkát, a tudományos és szakmai teljesítményt, a tudományos pálya és elismerés különböző lépcsőjéhez érkezett pályatársainkat, ezzel együtt a debreceni orvostudomány elindításának 79. évfordulóját, hogy ünnepi tanácsülésünkkel is csatlakozzunk a Magyar Tudomány Napja országos rendezvénysorozathoz.

Illesse tisztelet itt és a mai napon elsősorban a tudományt, a természettudományokat századok során e kollégium falai között eredményesen művelő tudós tanárokat. Példaként, a teljesség igénye nélkül: tisztelgünk Méliusz Juhász Péter XVI. századi első magyar nyelvű, orvosi tanácsot is szolgáló fűvészkönyve előtt, Diószegi Sámuel és Fazekas Mihály híres botanikája előtt, Török József orvosgeológus, akadémikus múlt század végi munkássága előtt, a kollégium orvosi diplomát is szerzett, kiemelkedő tanárai - Hatvani István, Mílesz József, Csécsi Nagy Imre és sokan mások előtt. Benne van a tiszteletben a köszönet is, hiszen azon túl, hogy Debrecennek azért lett egyeteme, így orvostudományi is, mert volt egy ősi református kollégiuma, amely évszázadokon át hordozta a magas szintű képzés terhet, szorgalmazta a tudományok művelését, arra is emlékeznünk kell, hogy a református egyház jelentős terheket vállalt az orvoskar 1918. évi megalapításában. Ma már a sok évtized távlatából mérhetjük fel az alapítás óriási horderejét, hogy létrejöhett az ország keleti részén Magyarországon országos és európai kisugrázású klinikai és orvostudományi centruma, iskolateremtő, világhírű professzorokkal, Went Istvánokkal, Kettesy Aladárokkal, Fernet Bélákkal. Ennek a történelmi tradíciónak megfelelni napi szintű kötelesség és kihívás. Elmondhatjuk, hogy egyetemünk napjainkban is intenzíven jelen van a nemzetközi tudományos életben, kutatóit jegyzi a világ vezető intézményeiben. A tudományos minősítéssel rendelkezők száma közel 250, közülük 60 a tudományok doktora, négyen akadémikusok. Tudósaink számos nemzetközi tudományos szervezetben töltenek be vezető szerepet, évente nagy számban kapnak előadói, szervezői felkérést nemzetközi konferenciák, szimpóziumok, világkongresszusok programjaiban. Nemzetközi folyóiratokban évente átlag 250-300 közlemény jelentik meg a DOTE-ről.

Ezzel eljutottunk az örömhöz. Az öröm ma elsősorban szóljon az elmúlt év teljesítményeinek. Így az elmúlt évben értekezésünkkel Ph.D. fokozatot szerzett 16 új egyetemi doktornak, a korábbi med.biol. fokozatuk átminősítésével Ph.D.-t szerzett 21 kollégának akik erre az alkalomra magukra öltötték a Debreceni Universitas friss hagyományainak megfelelően az ősi kollégium tógáját. Eddig az átminősítéseken túlmenően a DOTE-n 33-an szereztek Ph.D. fokozatot, közülük 10-en nappali tagozatosként, valamennyi esetben igényes, színvonalas munka, nemzetközi folyóiratokban is publikált első szerzős közlemény vagy közlemények, az egyetem közvéleménye előtt zajló eljárás alapján. Elmondhatjuk, hogy a Ph.D. képzés az egyetem életének szerves része lett, egyre nő megbecsültsége, a rá irányuló figyelem. Jelenleg 54 nappali és több mint 100 levelező tagozatos hallgató készül tudományos fokozatának megszerzésére a 9 doktori program tudományos műhelyeiben és sokan vannak azok a klinikus kollégák, akik egyéni eljárásra készítik elő tudományos anyagaikat. Ettől az évtől kezdve lehetőséget adunk arra, hogy az orvostudományban és a Ph.D. képzésben egyszerre lehessen hivatalos formában is résztvenni. Ebbe az un. M.D.-Ph.D. programba legtehetségesebb orvostanhallgatóink a harmadik év sikeres befejezése után kerülnek, és már kerültek is felvételre: amennyiben a szükséges kredittel és tudományos teljesítménnyel rendelkeznek, úgy akár összesen 8 év alatt megszerezhetik mind az orvosi diplomát, mind a Ph.D. fokozatot. A program reményeink szerinti sikeréhez nagy mértékben

év alatt megszerezhetik mind az orvosi diplomát, mind a Ph.D. fokozatot. A program reményeink szerinti sikeréhez nagy mértékben járulhat hozzá hagyományosan jól működő tudományos diákkörünk, a témavezető oktatók igényes munkája: TDK-s hallgatóink száma ebben az évben is meghaladta a 100-at, közel 50-en tartottak előadást a helyi TDK konferencián, a legjobbak nagy sikerrel szerepeltek az Országos Tudományos Diákköri Konferencián, ebben az évben is lett "Pro Scientia" aranyérmes, a legjelentősebb tudományos diákköri díjat elnyert hallgatónk. Felismerve a tudományos pályára való felkészülésben a hallgatói évek egyre növekvő szerepét Tudományos Bizottságunk ez évtől új, a tudományos diákköri munkát preferáló ösztöndíjat hozott létre.

Az egyetemi előrehaladás következő grádicsa a habilitáció. Örömmel köszöntöm az idén habilitáltakat! Viszonylag kis számuk valószínűleg abból is következik, hogy a DOTE habilitációs követelményei, hasonlóan a Ph.D. követelményekhez, köztudottan következetesen szigorúak. Egyetemünknek változatlanul az a véleménye, hogy a habilitáció, a törvényalkotói szándékhoz igazodva, változatlanul maradjon az egyetemi tanári cím elnyerését megelőző szakmai megmérettetés.

Végül szóljon az öröm annak a ténynek, hogy a hagyományainkhoz híven ezúttal is van közöttünk két olyan külföldi tudós egyetemi tanár kolléga, akik a életművükkel kiérdemelték az egyetemeken adható legmagasabb tudományos elismerést, a "honoris causa" doktori címet.

Tisztelt Tanártársak! Vendégeink!

Ünnepségünk alkalmat ad a számadásra is. Az egyetem vezetése, építve az elődök munkájára, a tudományos munka területén is igyekezett az elmúlt két évben előre lépni. Felmértük az egyetem tudományos potenciálját, elkészítettük 2000-ig szóló stratégiai tervünket. Elindítottuk a belső kutatástámogatás rendszerét: több mint húsz, klinikai-elméleti intézeti együttműködésre alapozott kutatást folytató munkacsoport nyert el pályázati úton három éves kutatási támogatást az erre a célra egyetemünk által félretett pénzalapból. Egyebek mellett a konferenciákra előadással utazó fiatal kollégák támogatására hoztuk létre a Libra Alapítványt. A tudományos információáramlás elősegítésére rendszeres elektronikus hírlevelet készítünk, kiadtuk és ezen túlmenően az Internet-re vittük a DOTE kutatóit bemutató Ki Kicsoda-t angol nyelven többek között a kutatásfejlesztés és a nemzetközi kollaboráció további erősítésére. Egyetemünk fontos feladata, hogy növelje az innovációs tevékenység volumenét, hatékonyságát és eredményességét. Intenzív munka kezdődött a hazai és nemzetközi gyógyszergyárakkal való kapcsolat szervezett kiépítésére. Ezen együttműködések eredménye is, hogy jelentősen nőtt a külső szerződéses munkák volumene, e tekintetben egyetemünk az ország felsőoktatási intézményei között az igen előkelő 4. helyet foglalja el. A tudományos munka infrastruktúrájának hatékony kihasználására a Központi Kutató Laboratóriumot önálló bevétellel bíró, szolgáltatásaiért díjazást felszámoló Kutatási Szolgáltató Laboratóriumokká alakítottuk át. Új szervezeti keretek között fejlesztjük az egyetem informatikai rendszerét, fokozatosan növeljük a könyvtári szolgáltatások színvonalát. Az elmúlt két évben szabályzatok sorát - egyebek között kutatásetikai, állatkísérletes, publikációs etikai kódex, Ph.D. szabályzat, szerződéses munkák szabályzata - alkottuk meg vagy adaptáltuk a kor követelményeihez, hogy világos, áttekinthető, következetes rendszert alakítsunk ki. Mindezek együtt segítik intézeteink, klinikáink munkacsoportjait, akiknek természetesen kutatásaikhoz a forrásokat hazai és nemzetközi pályázatokkal kell megteremteni. Ebben az évben 50-en nyertek el a Népjóléti Minisztériumtól ETT támogatást, 92 OTKA téma fut, 12-en szereztek MKM kutatási támogatást: mindezek támogatási összege évi 100 Mft-os nagyságrendet ér el. Az idei OMFB pályázaton egyetemünk kiemelkedő sikerrel vett részt, jelentős számú a nemzetközi, elsősorban az Európai Unió keretprogramjában elnyert sikeres pályázatok száma.

Az eredményeknek a tükrében nem mehetünk el szó nélkül amellett, hogy sajnos vannak olyan intézeteink és klinikáink, amelyekben a kutatómunka intenzitása, eredményessége az utóbbi években lemaradt nem csak az elől haladók, hanem az átlag teljesítménytől is, ahol nem nevelnek Ph.D. hallgatókat, ahol nincs a fiatal korosztályt odavonzó korszerű kutatási téma. Meg kell találnunk a módját, hogy ezek az intézetek, az itt dolgozó kollégák és munkacsoportok váltani tudjanak, hogy tudományos kutatásaik újra eredményes szakaszba kerüljenek.

Szólnunk kell arról is, hogy megítélésünk szerint a hazai tudományos kutatás kritikus szakaszba jutott. Közismert, hogy a nemzeti jövedelemből kutatásra fordított hányad nemzetközi összehasonlításban nagyon alacsony, 0.6 - 0.7 %. A tudomány területén is egyre élesebb versenyben ilyen nagyságrendű tudománytámogatással hosszú távon lehetetlen eredményesen tevékenykedni, az elaprózott, alacsony szintű támogatást nyújtó pályázati rendszer ellehetetleníti a még nemzetközileg versenyképes itthoni kutatást is. A fiatal oktató-kutató nemzedék tehetséges tagjai az igen alacsony jövedelmek miatt nagy számban távoznak sokszor véglegesen külföldre. Az egyetem, amint azt a fentiekben is bemutattuk sokat tehet ezeknek a hatásoknak a mérséklésére. Ehhez azonban hosszú távon nincsenek elégséges forrásaink. Nagy horderejű döntés lenne, ha a döntéshozók vállalnák az Európai Unió következő, 1999-ben induló keretprogramjába való belépést, illetve az ahhoz szükséges évi közel 3 Milliárd Ft biztosítását. Ennek az évnek a kedvező fejleményei -, többek között a Művelődési és Közoktatási Minisztérium kutatásra fordítható forrásainak megtízszereződése, a nagyszámú vezető egyetemi oktatónak jelentős anyagi stabilitást biztosító Széchenyi ösztöndíj megjelenése, az ezt jövőre követő Bolyai ösztöndíj a fiatalabb korosztály számára, - adnak okot némi optimizmusra. Bízunk abban, hogy a jelentős új anyagi források hatékony felhasználása és azoknak a valós teljesítmények arányában való elosztása sokat segít majd a jelenlegi válság helyzet orvoslásában. Külön hangsúlyozni szeretném, hogy az új pénzforrások jelentős részét egyetemünk különböző tudományos teljesítményi mutatók (beleértve a más pályázati forrásokból, illetve a gyógyszergyári munkákból származó bevételek nagyságát) alapján kapja meg és döntően ugyanezen paraméterek alapján dönt itt, helyben, annak felhasználásáról! Az elnyert támogatás egy része stratégiai célokat szolgál: ebben az évben elsődleges stratégiai célként az Egyetemi Tanács új tudományos témák és munkacsoportok meghonosítását, a főiskolai kar tudományos tevékenységének fellendítését valamint a műszerpark fejlesztését jelölte meg.

Sok kérdést vet fel az egyetemi integráció folyamata is. Debrecen eddig is élenjáró volt az erők ésszerű összevonásában: jó példa erre a tudományos munka területén, hogy a három debreceni egyetemnek van 4 közös Ph.D. programja, elkészült a közös informatikai

Melléklet?

hálózat - hangsúlyozottan beleértve a könyvtári informatikát. Az új törvényi szabályozás és az intézmények szándéka szerint 1998-ra létrejön a Debreceni Egyetemi Szövetség, benne nagy örömminkre a Református Hittudományi Egyetemmel. A szövetség a - megítélésem szerint kissé erőltetett - törvényi szabályozás értelmében két év alatt Debreceni Egyetemmé kell alakuljon, benne a kari szerkezetét megőrző Orvos- és Egészségtudományi Központtal. Rendkívüli türelmet, egymás értékeinek, tradícióinak, érdekeinek figyelembe vételét, nagyfokú megbecsülését igényli majd az integráció e következő, meghatározó szakasza a tudományos munka területén is. Elkezdődött az intézmények közös tudományos stratégiai tervének előkészítése. Tudománytörténeti léptékkal mérve is jelentős az az egymással szövetségre lépő debreceni intézmények azon döntése, hogy Debrecenben a nemzetközi trendekhez és a társadalmi igényekhez igazodva következő évtized fő stratégiai iránya az élettudományi képzés és kutatás fejlesztése lesz, illetve hogy ebből kiindulva az debreceni integráció első számú, közel 4 milliárd Ft. értékű, 2000-re elkészülő beruházása az új Élettudományi Épület és az azzal együtt új élettudományi orvosi biológiai könyvtár lesz. Az elsősorban a modern molekuláris élettudományok kutatását és oktatását lehetővé tévő központban a három egyetemről 17 tanszék és intézet költözik, a felszabaduló helyeiken további fejlesztések valósulhatnak meg, beleértve az így létrehozható Klinikai Kutatási Épületet.

Tisztelt Ünnepi Tanácsülés!

Zárszóként hadd térjek újra vissza a múlthoz. Azt mondják, a múlt ismerete és megértése kulcs a jövőhöz. A debreceni tudomány és felsőoktatás története a jelen és a jövő sok kérdéséhez adhat iránymutatást, történelmi példát. Túl a napjainkban oly aktuális Universitas szellemiségén, számomra mindig is a peregrináció adta a legtöbb bátorítást. A peregrináció az öreg diákok a századok során soha meg nem szűnő vándorútjai Európába, a világba azért, hogy az ott megszerzett tudást azután hazahozva, itthon ki-ki tehetsége, lehetőségei szerint mécesest, fáklyát gyűjtsen a haza ezen sokat nélkülöző táján. Ehhez hit kellett és erős hit, szívós felkészüléssel megalapozott szakmai önbizalom kell ma is. Hinni nemcsak abban, hogy a világ, a természet az emberi szervezet tükrei, a betegségek molekuláris okai megfejthetők, hanem hinni abban is, ahogy száz, kétszáz, négyszáz éve, úgy ma is lehet itthon világraszóló eredményeket elérni, lehet itthon is iskolát teremteni. Tegyük az erős hit mellé oda a tudományos kutatásban oly elengedhetetlen kétkedést is. Kevés a meg nem haladható tudományos állítás, a kétségbevonhatatlan tény: ez kell legyen ma is a kutató alapállása. Ahhoz azonban, hogy kétkedni tudjak, állandóan kísérletezni, türelmetlenül kérdezni kell és ennek a kérdező, vitázó alapállásnak meghatározó módon jelen kell lennie az egyetemi oktatásban, képzésben is. Ezért nem lehet egyet érteni azokkal a napjainkban sok helyen, és nem csak hazánkban, felbukkanó gondolattal, hogy az egyetemek jó része alakuljon át pusztán oktató egyetemmé, legfeljebb néhány elit egyetem és a profi kutató intézetek kutassanak.

Eötvös Lóránd mondta:

Tudományos az iskola, tudományos a tanítás ott, de csakis ott, ahol tudósok tanítanak. Hozzátehetem, hogy tudósok nem a sokat tudót, hanem a tudomány kutatóját nevezem.

Hadd vigyem ezt a gondolatot tovább, csatlakozva a Magyar Tudomány Napjának talán legfontosabb üzenetéhez, Bertrand Russellt idézve:

A tudomány emberének nem csak az a feladata, hogy megbirkózzék a tudományokkal, amelyeknek az ember a tárgya, hanem - és ez már sokkal nehezebb dolog - rá is kell vennie a világot, hogy szívlelje meg, amit felfedezett. Ha ezt a vállalkozást nem koronázza siker, az ember önmagát fogja elpusztítani félúton megrekedt okosságával, mondta Russel.

- Elvárhatjuk-e a társadalomtól, hogy úgy finanszírozza kutatásainkat, hogy a megszerzett ismeretekből nem vagy alig forgatunk vissza problémái megoldására?

- Fellepünk-e minden tőlünk telhető módon az áltudományok ellen, az emberek hiszékenységre, a misztikum csábítására építő algyógyítók, kuruzslók térhódításával szemben?

- A magyar népesség riasztó egészségügyi állapotáról szóló mutatók láttán elgondolkozunk-e oktatásunk hatékonyságán, kutatási irányaink és támogatási arányaink helyességén?

A válaszok az itt ülők, valamennyiünk számára, és nem csak a mai napra, bizonyára egyértelműek. Legyünk hát hasznosan, tevékenyen elégedetlenek és türelmetlenek! Úgy tegyük dolgunkat, hogy lássuk meg annak értelmét a mindennapok világában! Legyen a Magyar Tudomány Napja és ez a mai ünnep biztatás, erőgyűjtés, feltöltődés nem kevés feladatunkhoz.

Elnézést, jó helyre hoztam a vizsgaidőszakot?

**A Mikulás
után a Kérdőjel
szerkesztősége is elnézést
kér, mégpedig Bacskai Miklóstól
akinek a Tátrai Turisztikai Tábor c.**

**cikke -tévedésből- egy előzetes pizkozat
formájában került bele a novemberi számba.**

**Kérjük kedves háziszerezőnket, ezen sajnálatos esemény
ne vegye el a kedvét a további termékeny alkotómunkától!**

Melléklet?

HOLLANDIA - MAGYAR SZEMMEL

Jószerecsém úgy hozta, hogy idén másfél hónapot Hollandia keleti részén, Nijmegenben tölthettem. Hát, mit mondjak, kicsit más... Kisebb, mint a Dunántúl, és majdnem kétszer annyian laknak ott. Ami örökre megmarad bennem az az, hogy mindenhol építkeznek. De nem ám magyar módra, hogy egy dolgozik és öt meg nézi, hanem mindenki dolgozik ezerrel. Így persze haladnak is: amíg kint

voltam, legalább három különböző utat kellett keresnem az egyetemre, mert valahol mindig feltúrtak valamit. Persze mindenhova bicajjal mentem, hiszen Hollandiának egyik nagy nemzeti sportja a biciklizés. A másik a biciklilopás. Az utóbbit nem műveltem (annyiszor). Sokszor nem is azért lopják el a drótszamarat, hogy utána eladják, hanem egyszerűen csak "kölcsönveszik" azt, amelyik nincs lelakatolva.

A második dolog a jólét: a kezdő orvos 3-4000 guldent keres havonta, (szorozd be százzal) a szakvizsgázott 9-10000-et. Nem rossz, ugye? Meglepődtek, amikor mondtam, hogy itthon kissé kevesebbet keresnek. Az árak pedig nem sokkal drágábbak, mint Magyarországon. A pénz meglátszik a klinikán is: a haematológián (ahol voltam), olyan kétágyas kórtermek vannak, ahova beferne még két másik ágy is. Mindenkinek külön tévé, kis parafatábla a get-well-soon kártyáknak meg a fényképeknek, de otthonról is behozhatod a mini hifidet, vagy a laptopodat. A hozzátartozók egész nap bent lehetnek, kapnak kaját, lakhatnak a klinika hoteljében. Na igen, és minden ágy körül elhúzható függöny, a beteg személyiségi jogait védve.

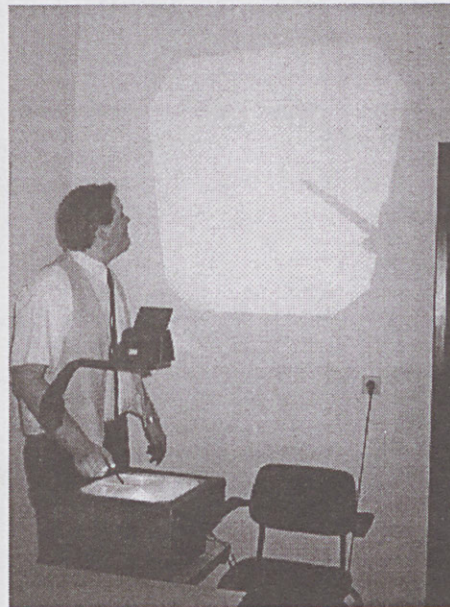
A harmadik a tolerancia: Hollandia filozófiáját talán úgy lehetne

"Baywatch-feeling"

Pamela éppen ment

megfogalmazni, hogy élni és élni hagyni. Ez jelentkezik a liberalizált könnyűdrogfogyasztásban (coffee shopok, ugeybár), a piros lámpás (és biztonságos, általában) negyedekben is. Tolerancia: akkor is, amikor elfoglaltam egy autó parkolóhelyét, és próbáltam kinyitni a beszorult lakatomat legalább két percig, megállt egy Merci mögöttem és amikor végre nagy nehezen kinyitottam (a lakatot, nem a Mercit persze), szépen megköszönte, és beállt a helyére.

Azért itt sem fenéig tejfel minden

Semmi dudálás, semmi anyázás. Ebben is-még lemaradásban vagyunk.

A negyedik a café: van a bruin, meg a witte café. A barna pub (a kocsmá kifejezés azért durva lenne) a hagyományos, ahol a falakat sötétre színezte a dohányfüst, és tök hangulatos (halászhálók vagy éppen századeleji, eredeti - az a nagy első kerekű - velocipéd a plafonon). A fehér pedig az újabb, decensebb. A törzshely a Café de Fiets volt. Itt pezsegtünk minden kedd este a többi cserediákkal meg a holland vendéglátókkal. Persze sör, sör és még egyszer sör. A legjobb - szerintem - a Palm (búzasör citrommal, szívószállal), a legszebb üvegű pedig a Grolsch. Gyönyörű csatos-bambi jellegű. A hollandok sem vetik meg a földi jók eme formáját, egy-egy meccsnézés során

(Hollandia-Belgium 3:1, például) tekintélyes mennyiséget tudtak eltüntetni. Mi is. Csak mi nem nyerjük meg a meccseinket.

Az ötödik a lányok: vékonyak, magasak, szőkék, szépek. Strechnadrág, stretchpóló, férfiember számára olyan stressz...(bocs az igen-igen gyenge szójátékért). De az alapigazság mégis az, hogy a magyar nőknél nincs szebb. Ebben viszont ők a gyengébbek. Meg lesznek is.

Vajon minek örülhetünk ennyire? - pezsgés a Fiets-ben

Füli

Melléklet?